

VALMIERAS KĪMIĶIS

VALSTS VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNICAS IZDEVUMS

Izāk kopā 1979. g. 28. oktobra

CETURTDIEN,
1992. gada 30. jūlijs

Nr. 28 (603)

Miers baro, nemiers posta

Otrdien bija koplīguma pusgada konference. Ītin miermīlīga, jo abām pusēm — administrācijai un ardomkomitejai ir skaidrs, ka šajā grūtajā laikā jāvalda reālā stāvokļa izpratnei. Tā kā «Valmieras Kīmika» pagājušajā numurā bija aicinājums uz konferenci ierasties visiem interesentiem, bet avīzi lasa arī tie, kam acimredzot šī konference uzmanību nepiesaistīja, tādēļ atjausimies tikai īsumā un dažos skaitļos atgadināt, par ko bija runa. Un pie reizes aicināt daudzus strādātājus atcerēties visus gausānos, ka «mēs jau neko nezinām», «mums jau neviens neko nestāstas», «dzīvojam kā auni barā»...

Direktora Ināra Polaka ziņojums ietvēra visplašāko informāciju par rūpnīcas darbības aspektiem. Agri vai vēl privatizācija atnāks arī līdz mums, un gatavoties jāsak laikus. Tas arī tiek darīts. Pamazām tiek sašaurināta so-

ciālā bāze. Ir pārtraukta atpūtas bāzes «Augstroze» darbība. Līdzšinējā 1. bērnu darza telpās darbošies rajona bērnu nams. Acimredzot nākamgad arī 3. un 4. bērnu darzs pāries pilsētas īpašumā, kā tas noticis ar laukumu pie vānsu tilta pār Gauju. Tālākā nākotne pilsētas bilanci pāries deviņstāvu mājas, par airēšanas sloma bāzes parciju kluba īpašumā jau ir skaidrs.

Notikusi arī pamalīdzekļu parcelošana. Par 559 lūkstošiem rubļu izdotas akcijas, taču privatizācijas likumā par tām skaidrību nav.

Veidojas «ValTver». Statūti ir izstrādāti, saskaņoti republikas ministrijā, tagad nodoti saskaņošanai Krievijā. Šāda tipa kopdarības nepieciešamību diktēja izdevienu sagādes problēmas, un, lai arī radnieciskie uzņēmumi NVS-ā mums palīdz izdevienu sagādē, līdz ar šanpanieša glāzes pārcelšanu

par godu «ValTver» nodibināšanai daļa apgādes rūpju pazudis.

Direktors analizēja un ar skaitļiem pierādīja situāciju ražošanā, kā arī uzsvēra, ka pie masveida darba vietu likvidēšanas ķērušies neesam. Pedejos piecos gados katru gadu par 100—150 cilvēkiem samazinājies strādājošo skaits. Sobraid šatos ir 2729 cilvēki. Pirmajā pusgadā no jauna pieņemti 194 strādājošie, atbrīvoti 324 cilvēki. Daļa aizgājusi pensijā, daļa — darba disciplīnas pārkāpumu dēļ, bet 12 procenti darba vietu samazināšanas dēļ.

Ar 8. augusta darbs uzteikts 23 cilvēkiem 5. ceha šūšanas iecirknī. Bet turpat līdzās stiklplastu iecirknī ar darbiem gaita netiek. Sobraid bez darba nepaliks cilvēki, kuri būtu spējīgi atrast citu, nepieciešamo profesiju, kā arī celt savu kvalifikāciju esošajā.

Stāvoklis ar darbaspēku, ar izveles iespējām strādājošo kolektīvēšana ļauj stingrāk vērsties pret darba disciplīnas pārkāpumiem, kā arī ļauj izbeigt virsstundu darbu.

Zvaigzne ceļa rādītāja

SILVIJA IVZANE (attēlā) — slavas, medaļu spožuma apmirdzēta. 36. arodividusskolas pirmā izlaiduma operatore. 26 gadus strādā tikai tresajā maiņā. Ir ģimene. Dēls Bruno — rūpnīcas stipendiāts Tehniskajā universitātē, meita Dina, vīrs Jānis un runcis Vinnijs.

Par Silviju ir rakstīts, veidotas televīzijas pārrades. Viņas jubilejas priekšvakarā pārstaigājām atmiņu takas.

● Kādi ceļi tevi atveda uz Valmieru? Kādēļ kļuvi par operatoru?

— Esmu no Lubānas. Tā ir mazpilsēta pie Aiviekstes. No savas piecu bērnu ģimenes esmu jaunākā. Izbaudīju trūkumu, ganu gaitas. Skola nebija no citgājājam. Sportoju. Spēlēju basketbolu. Pabeidzu vidusskolu un atbraucu uz Valmieru. Valmierā patika. Gribejas strādāt, pelnīt, lai būtu iespēja nopirkt to, ko kāro sirds.

● Pirmie iespaidi par rūpnīcu? — Biju vilusies. Izlēl — operators sēž pie pulsts un nospiež attiecīgo pogu. Bet īstenībā cehs atja maza, lai arī tirs. Bijām jauni, spēka pilni.

● Kas deva spēku visus šos gadus strādāt uz virstipa zonas (reizēm pat deviņām elektrokrāsnīm)? — Galvenais, ka teicu, iespēja pelnīt naudu. Patika darbs mainās. Īpaši nakts. Daudz brīvā laika. Mājas varēju atpūties. Ģimenes rūpes par bērniem pārsvarā veica vīrs. Lai nu kā, bet ģimene man ir laba. Gribeju labu, vīrs dzīvokli.

● Slava? — Nāca pati. Par paveikto darbu. Ir, protams, patikami. Uzmaniha, zied.

● Kā tu tagad vērtē savu 10 gadu pieredzi PSKP?

— Iestājos partijā ne bez idejas. Gribeju veikt kaut ko vairāk ceha un rūpnīcas labā. Arī dzīvokli solīja piešķirt atrāk. Ātri jutos vilšības. Izstājos viena no pirmajām tad, kad partijās darbojēmu paugstināja algu. Pie dzīvokļa (tikl partija nepalīdzēja, arodbiedrība gan.

● Kā jūties tagad šajā grūtajā, interesantajā laikā?

— Jāstrādā. Jāstrādā vēl vairāk. Mājas sēžot neko nesagaidīsi. Esmu šūsi vairāk runāt latviski, jo maiņā pārsvarā valda krievu valoda. Būs grūti. Bet jādzīvo ar ticību nākotnē. Mazāk ar izstieptu roku. Jāstrādā.

APBALVOJUMI

Par ilggadeju un nevainojamu darbu ar rūpnīcas Goda rakstu un naudas prēmiju apbalvoti: 4. ceha audēja MUDITE IKAUNIECE, DZINTRA KANDERE, VELTA BEKERE, šķērētāja VALENTINA CI- GIĻEICIKA, produkcijas piepē-

ja LILITA PURAVA, meistara palīgs ATIS SVERNS, sanitārtehniks VITALIJS KOZLOVSKIS, 1. ceha elektrīkis ARTEMIJS SMIRNOVS, stikla kautējais JURIS JEGERS, tehnikas kontroles daļas kontroliere DZIDRA KRASOVSKA, 2. ceha meistara palīgs ZIEDONIS MIEZIS, operatore SILVIJA IVZANE un GUNTA GRO-SIMOVICA.

Intervēja un fotogrāfēja ANITA MARTINSONE

BET MUMS IR DARBS

Spolētavas 1. maiņa ne ar ko īpaši oriģinālu neizceļas, ja vien par vērā ņemamu neuzskatām padarītu darbu. Valija Grigorjeva, kura maiņas priekšnieces pienākumu pilda trešo gadu, īsumā komentēja šībrīža situāciju maiņā.

— Ražošanas apjomi ir samazinājušies, atsevišķas spēlesmas mašīnas gandrīz vienmēr ir atslēgtas. Tomēr visas 25 maiņas spolētājas ar darbu ir nodrošinātas. Produkcijas lielā daļa aiziet uz šķetertāvu, mazumiņš — tiešā ceļā uz austuvi.

Ko varētu vēlēties? Ražošana ir ražošana, un ikdienā no ikdienas neatšķiras, ja vien negadās kāds «čē-pē». Vecs ir mašīnu parks.

Mums ir pretenzijas pret to automātisku kvalifikāciju, kuri apkalpo cehu mašīnas SKP-100. No 13. daļuma stāvēja 110. mašīna, to palaida tikai aizvakar. Neviens no automātiķiem nebija spējīgs paskaidrot, kas mašīnai vajadzēs. Iekārtas, kopumā ņemot, bieži bojājas. Lūk, te nu būtu viena no saņemitās valūtas lērešanas iespēja. Agri vai vēl būš jādodom par iekārtu atjaunošanu un modernizāšanu. Tagad ir tā, ka, piemēram, pēkšņi sāk lities brāķis, un spolētāja nespert, kāpēc tas rodas. Mašīna nikojas. Bet spēle jāatīn, jāpārstrādā. Jo šķetertāva tāpat brāķis atklāsies. Rodas liels laiks un darba patērēš. Iekārtas RKS-83

strādā kopš rūpnīcas pirmajām dienām. Strādnieku atlieksme pret šīm iekārtām bijusi izcili saudzīga, un par to viņiem jāsaika paldies. Teikšu vēl ne tikai savas, bet visas maiņas domas. Esam neapmierināti ar bufetes darbu. Kalija, ko bufetē vāra, ir zem katras kritikas. Esot sliktas pupiņas. Bet mēs palūdzām šīs pupiņas un kabinetā izvārijām lielsku kaliju. Pacienājam arī bufetnieci. Arī sortiments, mūžīgie kartupeļu salāti, — ka tas mums apnicis. Sabiedriskās ēdināšanas darbinieki acimredzot par zemu novērtē savu lomu strādnieku darba maiņā.

Taču par pašu, pašu galveno esam gandarīti: mums joprojām ir darbs, par kuru saņemam reālu naudu.

VARBŪT PALĪDZĒS SUŅI?...

Nepaieš neviena diena, kad mēs neuzzinātu par kādu zādību, laupīšanu, huligānisku rīcību un citiem vieglākām vai smagākām noziedzumiem. Dienēš, pēdējā laikā tādi diezgan bieži notiek arī mūsu rūpnīcā. Tāpēc tradicionālajā tikšanās reizē ar Valmieras policijas iecirkņa priekšnieku policijas majoru ALEKSANDRU MELNGARŠU mūsu korespondentu, protams, visvairāk interesēja viņa domas un secinājumi par mūsu rūpnīcu. Taču Melngarša kungs, izmantojot šo tikšanos, vēlejas iepazīstināt «Valmieras Kīmika» lasītājus ar vispārējo kriminogēno situāciju Valmierā un rajonā, jo visi taču dzīvojam un strādājam Valmierā un daudzās problēmas ir ļoti tuvas arī mums.

— Stāvoklis ir drausmīgs, — savu stāstījumu iesāka Aleksandrs Melngaršs — Vainīga ir gan ekonomiskā krīze, gan cilvēku zemais apziņas līmenis, gan citi cēloņi. Taču fakts paliek fakts — pirmajā pusgadā pastrādāti vairāk nekā 700 noziedzumu, no tiem gandrīz puse Valmieras pilsētā. Kā liecina statistika, 44,7 procenti šo noziedzumu pastrādājuši agrāk jau

gumu pastrādāti dzerumā. Ar Latvijas valdības gādību republikā ir nolikvidētas visas alkoholiķu piespiedu arstēšanas iestādes, piemēram, ārstnieciskie darba profilaktori (ADP) gan sievietēm, gan vīriešiem, kā arī narkoloģiskās nodalīšanas, medicīnas atskurbtuves. Arī brīvības atņemšanas vietās alkoholiķus vairs nerastē. Bet tirdzniecība ar alkoholiķiem dzērieniem vērsās plašumā — agrāk los pārdeva speciālos veikalos, tagad visur. Tapat Valmierā, var teikt, uz visiem ielas stūrīem, patērētāju kooperācijas un privatveikalos, ēdnīcās, kafējnicās tiek piedāvāts plašs vietējo un importa dzērienu klāsts. Tagad jau esam nonākuši tik tālu, ka, izlejamo alu kioskā pretim tīrgurum pārdod saldiejuma vietā. Bet kas notiek šī kioskā apkārtne — par to pat runāt negribas, istas cibības! — Tapat centrā, pie kafejnīcas «Saulītes» Piena kombināts iekārtoja saldiejuma kioskus, galdīkus, soliņus. Tur tagad, it sevišķi dienas otrajā pusē, ērti iekārtojies dzerāji.

Satrauc tas, ka 38,8 procentus noziedzumu pastrādājuši agrāk jau

sodīti cilvēki, recidivisti. Speckomandantūras palēnām tiek likvidētas. Noziedznieki, vēl sodu līdz galam neizcietuši, kļūst brīvi un, var teikt, pamesti likteņa varā — lai pašī mēģina atrast darbu. Bet Valmierā jau tā sāk palielināties bez-

darbnieku skaits, kuru vadītājs gan gripņemot darbā no cieltuna atbrīvotos?... Un tā viņi kļūst, pārkāpj sabiedrisku kārtību, zog. Vēl viena smaga problēma. 28 procenti noziedznieku ir nepilngadīgie. Vecāki, aizņemti darbā, skolās par viņiem arī nepietiekami rūpējas, nepilngadīgo lietu inspekcija ir līvidēta, tas darbs uzliecētis poīcijas iecirkņa inspektoriem. Ar rajona valdes lēmumu likvidēta nepilngadīgo lietu komisija, kas agrāk nodarbojās ar mazgadīgajiem

likumu pārkāpējiem un viņu vecākiem. Tagad šis darbs uzliecēts pašvaldībām. Bet Valmieras pilsētas valdē vien atrodas vesela kaudze neizskatīto lietu par nepilngadīgajiem. Un jaunieši jūtas brīvi, dara ko grib, kļūst, dentoļi, zog, laupa. Kaut vai tā pati Vikmaņa grupa. Tikko ar viņiem tika runāts, audzinājām, bridinājām, un lūk, naktī uzlauz saldiejuma kioskus, dažas porcijas saldiejuma apēd, pārējo vienkārši nomet zemē...

Nobeidzot šo bēdīgo statistiku, gribu piebilst, ka pirmajā pusgadā noziedzumu ir pastrādājuši 173 rajona iedzīvotāji, lai skaitā 63 valmierieši, kā arī daļu — iebraucēji, arī ārvalstnieki.

Kas mūs satrauc patreiz? Galvenās rūpes sagādā tā saucamā «Pārtikas programma» — neskatāmās zādības ģimenes dārzņos, arī pagrebos. Darzi tiek ne tikai «apīrti», bet arī sabradāti, izpostīti. Gribetos, lai arī dārzņu īpašnieki pašī padomātu par dārzņu apsardzes organizēšanu. Arī policija, protams, nesaudā. Vairākos gadījumos, pateicoties dārzņu īpašnieku modrībai, zagļus izdevās aizturēt. Atrasti karlupeļi, gurķi, sipoli, dažādas ogas un cita dārzņos izaudzēta produkcija.

Tāpat aktuāla kļūst mājas dzīvnieku un sīklopu zādību problēma. Zog vistas, zosis, trušus, bet Veca-

tes pagastā šajās dienās nozagta un netālu no mājas nokauta pat govys...

Un vēl, esiel uzmanīgi un sargājiet savus divritējus, kuru zādība pastiprinājusies tieši pēdējā laikā, motocikli, automašīnas.

Par visām šīm problēmām tik plaši runāju tagad, ka arī «Valmieras Kīmika» lasītāji, visi rūpnīcā strādājošie, esat ieinteresēti savu dārzņu produkcijas, velosipēdu un cita īpašuma saglabāšanā, bet problēmas taču mums visiem kopīgas. Te atzinīgi jānovērtē tie rūpnīcas vārtiem iekārtoji divritēņu stāvēvieta.

Tagad, konkrēti, par rūpnīcu. Rajonā VSSR kārtības un likumu ievērošanas ziņā nav no sīktajām, var teikt, pat vīrus vidusmēra. Taču vairākas parādības mūs, policijas darbiniekus, satrauc.

Pārbaudes un novērojumi liecina, ka neapmierina strādājošo disciplīna. Ir strādnieki, kuri kļūsti par rūpnīcu darba laikā, bet neatrodas savas darba vietās, iedrošinos teikt, ka ir tādi, kas izlūko, ko vieglāk varētu paņemt, nozagt. Manuprāt, neko labu rūpnīcai nedod arī vairākas SIA, kur disciplīna ir daudz zemāka nekā rūpnīcā, arī no turienes nekā likumu pārkāpēji. Izbrūni rada arī tas, ka nereti pa rūpnīcu staigā cilvēki, ku-

(Nobeigums 2. lpp.)

Tālavieši spodrina Latvijas vārdu

Mūsu BMX puikas atgriezušies no Itālijas. Cits ar kausu, cits — gan tikai ar šīs brīnišķīgās zemes redzējumu, bet visi kopā — apmierināti un gandarīti. Iespaidu mozaika, kas savākta gan no sportistiem, gan oficiālām personām un sponsoriem, koncentrēta veidā ietverta sekojošās rindās.

Brauciena organizatoriskā puse — viens liels piedzīvojums. Vīzas no Itālijas konsulāta Sanbtepeburgā tika atgādātas ar noslošanos, kad visi trīs autobusi ar Latvijas izlasi, lānmuizas un Jūrmalas klubu pārstāviem gaidīja Jelgavā. Tika meklēts izdevīgākais ceļš, tālā — cauri Polijai, Čehoslovākijai, Austrijai, līdz kamēr Itālija ieešā. Bet... vīzas uzrādīts Itālijas robežšeršerosanas punkts un tranzitvīzas cauri Austrijai nav... Austriešu robežsargi izrādījušies neprietuvāmi. Izejās meklēšana Austrijas un Itālijas vēstniecībās Bratislavā nekādas cerības nedeva, un, saliekot prātos kopā, tika izlemis braukt cauri Ungārijai, Slovēnijai uz Trieste. Te nu gāja bez aizķeršanās līdz pašai sacensību norisē Padujai — 40 km no Venēcijas.

Mūsejie ieradās Padujā tieši tajā pēcpusdienā un tieši tajā stundā, kad trasē beidzās brīvie treninbraucieni. Nekādas izrunas nelidzēja kaut ko paildzināt. Nakamā diena bija oficiālā treninbrauciena diena, katrs dalībnieks ar speciālu talonu par maksu varēja trīs reizes izbraukt trasē.

Trase, pēc mūsejo vērtējuma, — sarežģīta. Tā pieder lielākajam Itālijas riteņbraukšanas klubam. Itāļi trasi sauc par trek. Tam ir neierasti augsts ieskrejiena sarta kašns. Otrais šķērslis, ko brauceji nokrustēja par kamieļi ar trepi, gan tika pārlaists un vienkāršots, jo treninbraucenos četri sportisti krita un guva traumas. Latvijas puikām tas, par laimi, gāja garām.

So Eiropas čempionātu organizēja Starptautiskā amatieru riteņbraukšanas federācija FIAC un

Starptautiskā BMX federācija IBMX. Sacensībās visās vecuma grupās kopā piedalījās 1500 sportistu. Organizatoriskais līmenis, — kā jau attīstītajā pasaulē. Un par visu arī nācās maksāt. Brīva ieeja kartē tika izsniegta tikai trenerim un menedžerim, pārējie pirka ieejas karti uz abām sacensību dienām par 20 dolāriem gabalā.

Un nu — par galveno. Latvijas izlasi pārstāvēja arī seši mūsu «Tālavas» brauceji: EDGARS BRUTANS, ULDIS POCĪTIS, RICARDS PUGULIS, ULDIS SANGOVICS, JĀNIS VĀNAGS un RĒNARS VIKSNA. Angina mājās lika palīki IVO LAKUČAM, iespējams, ka pretēja gadījumā balvu klāsts būtu plašāks. Kopumā Latviju pārstāvēja 35 dalībnieki. Ievērojamāko rezultātu no valmieriešiem guva EDGARS, viņš iekļuva finālā, izcīnīja 5. vietu un kausu. Kausu saņēma pirmo sešu vietu ieguvēji katrā grupā. Arī ULDIS POCĪTIS startēja labi, tika pusfinālā, tur bija piektais, bet uz fināla starta stājās pirmie četri no kat-

● EDGARS BRUTANS koncentrējas izšķirošajam startam, kas atnesa viņam 5. vietu Eiropas čempionātā. Uz viņa kostīma pleca labi redzama mūsu rūpnīcas firmas zīme.

● Ceturtdaļfināla brauciens, kurā EDGARS guva stingru uzvaru. Katrā vecuma grupā piedalījās 50—90 brauceji.

ra brauciena. Pārējiem nācās gūt gandarījumu no piedalīšanās. Neveiksme piemēkleja JĀNI, kaut arī viņš startēja labi, kritiens lika piedalīšanos pārtraukt.

Latvijas vārds Padujā skanēja godam. Mājās pārvēstas divas otrās vietas, pa vienai trešajai, ceturtajai un piektajai vietai. Piemēram, GUNDARS OSIS no Jūrmalas piecpadsmitgadīgo grupā guva otro vietu, kas ir vislielākais Latvijas BMX sasniegums.

Lielajā brauceju konkurencē mūsu zēni turējās lieliski. Katrā vecuma grupā startēja 50—90 brauceji, un šo pārsvara labi situāciju un ar lieliskiem treniņu apstākļiem ir riteņiem nodrošināto zēnu pulkā mūsejie sevi tomēr parādīja labi. Pa mikrofoniem bieži skanēja Latvijas vārds.

Čempionāts dos jaunu impulsu BMX attīstībai Latvijā. Sobird gan varam lepoties ar mūsu sportistu lielisko fizisko un braukšanas tehnikas sagatavotību, mazāk — ar tehnisko nodrošinājumu. Riteņi ir paštaisi, kaut arī detaļas pārsvarā ir labas, ārzemju firmu ražojumi. Varētu tikai saņņot par tādiem

riteņiem, ar kādiem brauc citu valstu komandas — slavenu firmu oriģinālie ražojumi. Ja tādi būtu Latvijas izlases īpašuma, tad, zinot mūsu puiku ciņas sparū un šūnkū... Viens tāds braucamais rīks maksā vismaz pusotru tūkstoti vācu marku.

Zēni un treneri iepazīna jaunās niānses braukšanas tehnikā, čempionāts vispirma kartām biju skola. Jo tikai tieši mēroga sacensībās ir gūstama jaunākā pieredze, sasniegams progress.

Jau šodien zēni atkal ir treniņā Priekšā — Eiropas klubu čempionāts Beļģijā. Tajā piedalīsies Latvijas klubu čempionāta uzvarētāji. Čempionātam ir piecas kārtas, tā ceturta kārtā nupat sestdien notiks Valmieras «Baiļu» trasē. Uzvarētāju noteiks triju kārtu vērtējums. Valmieras «Tālavas» divas uzvaras jau ir. Iespējams, ka sestdien kopā ar Latvijas braucejiem startēs arī norveģi.

Nākamgad Eiropas čempionāts notiks Zviedrijā, pasaules čempionāts — Holandē. Uz priekšu, «Tālavas» zēni un treneri!

VIZMA LEJSTRAUČA

Apsveicam, Valentīna!

Česu lidlaukā risinājās Latvijas republikas atklātās meistarsacīkstes planiera sportā. Piedalījās 27 sportisti, tai skaitā septiņas dāmas. Sogad ekonomisku apsvērumu dēļ meistarsacīkstes nepiedalījās Skandināvijas valstu sportisti, tofies startēja viesi no Igaunijas un Lietuvas.

Planieru sports kļūst par vienu no dārgākajiem sporta veidiem. Viena planiera pacelšana gaisā izmaksā ap 250 rubļu... Degvielas dārdzība sogad liek izraudzīties citu «planēšanas» stratēģiju. Līdz šim uzvarētāju galvenokārt noteica pēc nolīdotās distances, tāpēc planieristi varēja piemēroties uz jebkura lauka. Tagad, taupot benzīnu, līderi nosaka noteiktajā rajonā, tiek doti vairāki kontrolpunkti.

Kā arvien, veiksmīgi startēja mūsu pazīstamā planieriste VALENTINA SUPE. Jau pirmajā dienā atklātajā klasē viņa uzrādīja labāko rezultātu. Pēc triju dienu sacensībām Valentīna Supe atkal tikusi uzvarētājas godā.

HRONIKA

Pagājušajā nedēļā rūpnīca bija ieradusies Vidzemes zonas rajonu zemessargu bataljonu komandieri. Viņi iepazīs ar rūpnīcu, pabija cehos, iecirkņos un sabiedriskās ēdināšanas kompleksā «Vītrium». Viesu atsauksmes bija ļoti pozitīvas, — stāsta apsardzes daļas priekšnieks Vilnis Miedle, kas viņus pavadīja ekskursijā pa rūpnīcu.

Turpinās rūpnīcas teritorijas asfaltēšanas darbi, ko veic firmas «Smiltene» spēkiem. Nedēļas sākumā asfaltu klāja uz ceļa pie 2. ceha, ēdināšanas kompleksā «Vītrium» un rūpnīcas poliklinikas. Jācer tikai, ka labiekārtītie ceļi un laukumi vienmēr būs tīri no cigaru...

rešu gālim, košajamo gumiju un kontaktu papīriņiem, autobusa ielietēm un citiem atkritumiem.

Kā kļuvis zināms, vienai norūpnīcas kļūvenam uzradusies pēnāceji. Vīndien kakēni un lāimīga mamma redzēti uz ceļa starp 4. un 12. cehu. Patlaban tiek noskaidrots, kuram no šiem cehiem milje dzīvnieciņi īsti pieder...

Par atrašanos darbā iereibušā stāvoklī 18. ceha elektro un gāzes metinātājam Vasilijam Goncam izteikts rājiens un par vienu dienu samazināts kārtējais atvaļinājums. Tadu pašu sodu saņēmis arī SVM operatora mācekļis Valērijs Medvedevs, kurš neattaisnoti kavējis vienu dienu. Tikai mācekļis — bet jau p.r.kāpj darba disciplīnu...

Liikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: Valmieras tipogrāfija «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upiša

VARBŪT PALĪDZĒS SUŅI?...

(Sākums 1. lpp.)

riem, liktos, nav nekāda sakara. Ir gadījumi, kad tiek ievesti draugi vai radīti un pēc tam kopīgi zog.

Par personisko īpašumu. Sogad jau ierosinātas 17 kriminallietas par dažādām zādībām no garderobes skapišiem. Tā ir aktuāla problēma. Mūsaprāt, vajadzētu stingri ievērot prasību, ka darba laikā strādājošiem garderobes telpās nav ko darīt, vai arī izpēnu ma gadījumos doties pie skapišiem tikai garderobistes pavadībā. Garderobistiem vajadzētu atslāsties tad vietā, no kurienes skapiši ir labi pārdzjami. Zog ne tikai no garderobes, bet arī cehos, darba vietās. Pietiek tikai neuzmanīgi atstāt pie dārgdāļa maciņu vai citu vērtīgu priekšmetu — un tas ātri pazūd. Tādu zādību sogad bija vairākas.

Visiem jau zināms par krāsaino mētaļu zādībām. Par tām pagāidam sīkāk pastāstīt nevaru, jo iz-

meklēšana turpinās. Ne visi gadījumi ir atklāti, taču turpinām darboties. Diemžēl nav vēl atklāti dekoratīvo audumu ruluņu zagšanas gadījumi un nav atrasti vainīgi. Gribu tikai uzsvērt, ka apsardzes daļas darbiniekiem rūpīgāk jāpārbauda visas automašīnas, citi transporta līdzekļi, kas izbrauc pa rūpnīcas vārtiem, neatkarīgi no tā, vai yadītājs ir draugs vai pazīstams, vai svešs.

Viena no vajākajām vietām ir zogs apakšstācijās pusē. Te tiek pārsvietis visvairāk zagto mantu. Manuprāt, viens no efektīvākajiem līdzekļiem te varētu būt dežūru pastiprināšana un... vismaz pāris supu, kas palīdzētu apsargāt ceļu.

Vēl daži ieteikumi. Notikuso zādību izmeklēšana liecina, ka visbiežāk vainīgi ir paši apzāģtie. Nevērtīgi nometti metāla vai vadu gabali, neaizslēgtas durvis, nevižāda, bezbēdība. Liekas arī, ka būtu jāaizliedz atslāsties rūpnīcas terito-

rijā, cehos, darbnīcās brīvdienās tiem cilvēkiem, kuriem todiēn nav jāstrādā.

Kā izriet no visa teiktā, rūpnīcas ļaudim pašiem daudz aktīvāk jāiesaistās cīņā pret noziedzību. Lai arī tagad vairs nav brīvprātīgo kārtības sargu, ne autokārtības sargu (kaut kas šajā jomā valdība tiek izstrādāts), tomēr pašiem strādniekiem un atbildīgajiem darbiniekiem jābūt nomoda par valsts īpašumu. Padomāsim tikai, cik rūpnīcai izmaksās varš vai kabeļi, vai detaļa, kas nozagta un tagad būs jāperk par jaunajām, daudz augstākām cenām!

Mums visiem patreizējā periodā nav viegli. Gaidāma grūta zienu. Tas tomēr nenogem no mums — atbildību par savu rūpnīcu, pilsētu, rajonu.

Policijas majora ALEKSANDRA MELNGARSA stastījumu pierakstīja HERMANIS HERCBERGS

VEIKSMĪGI

Rajona komanda ieguvusi pirmo vietu 17. lauku sporta spēlēs.

Sacensībās piedalījās arī mūsu rūpnīcā strādājošie: Maija Pole, Zaiga Viatere (volejbola 2. vieta), Andrejs Piķkins, Dzintārs Savalnieks un Valērijs Gorčakovs (futbola 1. vieta).

Informācija

Sukara ar pārdevejas kartiņo atvaļinājumu rūpnīcas veikals slēgts līdz š. g. 22. augustam.

Arodbrīdības rūpnīcas komitejā var iegādāties ceļazīmi uz sanatoriju «Baldones» septembrī. Ceļazīmes cena — 1700 rubļi.

Gaidām ciemiņus

7. un 8. augustā pie mums viesosies Mažeiku naftas pārstrādes rūpnīcas un Kohtla Jarves degakmens kombināta sportisti. Draudzības sacensības risināsies tenisā, airēšanā un basketbola vīriešiem.

Redaktore V. LEJSTRAUČA

P 1986 T 800 Reģistrācijas apliecība Nr. 0411